

1. Aukštas žmonių sergamumas ir mirtingumas nuo ligų, kurių galima išvengti prevencinėmis priemonėmis

1.1. Neužtikrintas efektyvus visuomenės sveikatos sistemos veiklos organizavimas mažinant sveikatos netolygumus

1.1.1. Nepakankamas kompleksinių ir integruotų, mokslu pagrįstų šiuolaikiškų visuomenės sveikatos paslaugų prieinamumas, trūksta bazinių visuomenės sveikatos paslaugų tikslinėms grupėms

1.1.2. Esamas visuomenės sveikatos srities specialistų kvalifikacijos tobulinimas neatitinka šiuolaikinės visuomenės sveikatos politikos poreikių

1.1.3. Veikiančios informacinės sistemos, visuomenės sveikatos technologijų vertinimo apimtys nėra pritaikytos efektyviam visuomenės sveikatos bei epidemiologinės priežiūros valdymui

1.1.4. Neracionalus finansinių ir žmogiškųjų išteklių paskirstymas tarp regionų ir institucijų

1.1.5. Nesuformuoti sveikos gyvensenos įgūdžiai bei nepakankamas sveikatos raštingumas

1.1.6. Dideli socialiniai ekonominiai skirtumai, lemiantys visuomenės sveikatos netolygumus

1.1.7. Tarpinstitucinio ir tarpsektorinio bendradarbiavimo stoka, nepakankamas nevyriausybinių sektoriaus įsitraukimas lemia ribotą integruotos ir kryptingos visuomenės sveikatos politikos įgyvendinimą

1.2. Prasta Lietuvos gyventojų psichikos sveikata ir didelis psichoaktyviųjų medžiagų vartojimas bei kitų priklausomybę sukeliančių veiksnių paplitimas

1.2.1. Žema visuomenės kompetencija ir raštingumas psichikos sveikatos srityje bei paplitusi psichikos ir elgesio sutrikimų stigma

1.2.1.1. Visuomenėi trūksta psichologinio atsparumo įgūdžių, paplitęs smurtas artimoje aplinkoje

1.2.1.2. Tiesioginį kontaktą turintys viešųjų paslaugų teikėjai nepakankamai atpažįsta asmenų psichikos sveikatos poreikius ir nenukreipia jų pagalbai

1.2.1.3. Krizines situacijas išgyvenantys asmenys negauna jų poreikius atitinkančios ir į krizių suvaldymą orientuotos psichologinės pagalbos

1.2.2. Nepakankamai efektyvus savižudybių prevencijos veiklų organizavimas

1.2.2.1. Nepakankamas pagalbos koordinavimas ir atsakomybių pasiskirstymas tarp skirtingų subjektų

1.2.2.2. Trūksta prevencinių priemonių ir pagalbos teikimo padidintą savižudybės grėsmę patiriantiems asmenims

1.2.2.3. Stipri savižudybių stigma

1.2.2.4. Nepakankama savižudybių prevencijos stebėseną

1.2.3. Nepakankama psichoaktyviųjų medžiagų ir kitų priklausomybę sukeliančių veiksnių prevencija ir valdymas

1.2.3.1. Didelė psichoaktyviųjų medžiagų paklausa

1.2.3.2. Didelė psichoaktyviųjų medžiagų pasiūla ir prieinamumas

1.2.3.3. Augantis kitų priklausomybę sukeliančių veiksnių (lošimai, nesaikingas kompiuterinių žaidimų, interneto vartojimas ir kt.) paplitimas

1.2.4. Neužtikrinama vaikų psichikos sveikatai palanki aplinka šeimose

1.2.4.1. Trūksta žinių apie sveikatos raštingumą ir pasirengimą tėvystei

1.2.4.2. Nepakankamai užtikrinami vaikų interesai šeimose, patiriančiose socialinę riziką

1.2.4.3. Neužtikrinama vaikų su psichosocialine negalia ir jų šeimų poreikiai

1.2.4.4. Neužtikrinami visapusiški vaikų, augančių ne šeimose, poreikiai ir gyvenimo kokybė

1.2.4.5. Trūksta pagalbos formų, užimtumo ir neformalaus ugdymo būdų vaikams, kuriems būdingi elgesio iššūkiai

1.2.5. Nepakankamai palanki psichikos sveikatai ugdymosi aplinka mokyklose ir aukštesiose mokyklose

1.2.5.1. Didelis patyčių paplitimas mokyklose bei elektroninių patyčių plitimas

1.2.5.2. Nepakankamas psichologinių problemų, krizių ir psichikos sutrikimų ankstyvasis atpažinimas ir pagalba bendrojo ir neformalaus ugdymo įstaigose, trūksta švietimo pagalbos paslaugų vaikams ugdymo sistemoje

1.2.5.3. Fragmentiškas mokytojų psichikos sveikatos stiprinimas

1.2.5.4. Nepakankamai užtikrinama gera psichosocialinė aplinka šalies aukštesiose mokyklose

1.2.6. Nepakankamai užtikrinama vyresnio amžiaus asmenų psichologinė gerovė

1.2.6.1. Aukštas vyresnio amžiaus asmenų vienatvės ir socialinės atskirties lygis

1.2.6.2. Žemas dalyvavimas visuomeniniame gyvenime ir bendruomeninėje veikloje

1.2.6.3. Vyresnio amžiaus asmenų „nugalimas“ (eidžizmas), didesnė smurto artimoje aplinkoje rizika, diskriminacijos, nepasitikėjimo jų savarankiškumu nuostatų paplitimas visuomenėje

1.2.6.4. Nepakankamos mokymosi visą gyvenimą galimybės, siekiant ugdyti gebėjimus, visų pirma, informacinių ir ryšių technologijų, asmeninės sveikatos priežiūros ir asmeninių finansų srityse

1.3. Nepakankamas sveikatai nepalankių aplinkos rizikos veiksnių ir biologinės kilmės grėsmių valdymas

1.3.1. Sveikatai nepalankios ar nesaugios aplinkos ir ūkinės veiklos keliamos rizikos nepakankamas valdymas didina sergamumą lėtinėmis ligomis bei traumų riziką

1.3.2. Nėra užtikrintas profesinės sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumas, įskaitant palankią psichosocialinę darbo aplinką, visiems dirbantiems, kas lemia padidintą nelaimingų atsitikimų riziką darbe ir profesinių ligų atvejus

1.3.3. Riboti gebėjimai reaguoti į visuomenės sveikatai kylančias biologines grėsmes

1.3.3.1. Nepakankamas užkrečiamųjų ligų valdymas

1.3.3.2. Infekcijų kontrolės trūkumai asmens sveikatos priežiūros įstaigose

1.3.3.3. Antimikrobinio atsparumo valdymo trūkumas